

Universitätsbibliothek Paderborn

**Enarrationes Novae D. Martini Lutheri in Ionam
Prophetam**

Jonas, Justus

Haganoæ

Sed tu uitam meam a perditione liberasti, Domine deus meus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36521

thenis conclusit, id est, ipse non aliter cogitat, quam
ibi sibi perpetuo manendum esse, & nunquam se esse
euasurum. Nam quemadmodum is qui in turri est ca-
ptiuus, cogitur in carcere manere, quia ianua & fe-
nestræ clausæ sunt; ita is cogitur manere in mari,
qui sic descendit in profundū, ibi terra, id est, mon-
tes inter quos mare transit cum conclusit, & mari
& undis sic clausit, ut euadere non possit. Hic ite-
rum uides cuiusmodi cogitationibus conflictatus fit
Ionas in uentre ceti, cibi & potus facile est oblitus.
Tantū in meritis certaminibus & uario agone mor-
tis adeo est uersatus, ut de uita prorsus desperarit.
Hic adhuc nullam audis inuocationem Dei.

Sed tu uitam meam a perditio-
ne liberasti, Domine deus meus.

Hic nunc recreatur afflictus Ionas, & aliæ ueni-
unt ei cogitationes. Hic hactenus tot arietibus op-
pugnata, ac penè expugnata fides Ione, rursus se
erigit & audet sperare uictoriam. Hic nonnihil di-
spellitur tenebræ tentationis, & affulget aliquid
lucis, quasi dicat Ionas, Eo ipso momento quo uide-
batur mihi in profundo absorptus, & iam omnia
desperata erant, neq; ulla usquam spes apparebat
uite aut salutis, ibi tu Deus meus mirabili potentia
tua, iuxta misericordiae tuae amplitudinem eripui-

H

IN IONAM

Isti dextera tua è fauibus mortis, & repente ueni
isti luctum mihi in chorū, tenebras in uiuificam cō
solutionis lucem. Sic enim habet res cum tentationi
bus, ut dicūr Germanico proverbio, Quando ner
uus maxime tenditur, tunc disrumpitur. Ideo scri
ptura Deo tribuit titulum, adiutor in opportunita
tibus, in tentatiōe: quia cum maxime omnia sunt de
sperata, solet maxime consolari suos Deus. Quo
modo autem nobiscum agit Deus, quād sic conso
latur & iuuat, audi Ionam.

Cum deficeret anima mea, Do
mini recordatus sum.

Primum dat Deus gratiam & spiritū, ut cor eri
gatur & animetur rursus, ut uiriliter repudians co
gitationes irae, posset apprehendere uerbum pro
missionis gratiae & misericordiae, uertere se a Deo
iudice, & accurrere ad Deum patrem. At sic affici
tempore temptationis non est in manu nostra, neque
humanarum uiriū. Ionas hic dicit, quod anima eius
cooperit desperare & pauere. Trepidatio igitur et
pauor uirtutes sunt, & uires nostrae & liberi arbitrii.
Quod autē iam dulciter erga Deum afficitur,
recordatur Domini sui, & incipit credere, hoc os
pus est, & lumen spiritus Dei. Cum autē hoc, post
tenebras temptationis sequitur, ut cor incipiat recor
dari